

Høgrasnaring Tjóðveldisflokksins

Hvør er Tjóðveldisflokkurin?

Tað er onki lógið, at mong seta sær sjálvum og øðrum spurningin: hvør er Tjóðveldisflokkurin og hvagar er hann á veg? Hvussu ber tað til at hesin av Fólka flokkinum avbukaði flokkur nú er vorðin samstarvsflokkur hjá Fólka flokkinum, og hvussu skulu vit skilja, at hesir avsmurdu, háðaðu og spottaðu tjóðveldispolitikarar, nú eins og avbardi hundar liggja á rygginum og sprakla, ótolnir eftir at sleppa at kyssa koyrilin hjá veruliga leiðara Fólka flokksins, Óla Breckmanni.

Vit minnst, at Karin Kjølbrosó seint sum í seinasta summar á síðu 2 í 14. September avnottaði alt politiskt samstarv við ein Fólka flokk, sum bæði innan- og uttanlands, færdi ein út um alt mark óndsinnadán og mannafigindarligan politikk. Hesa stóðutakan hevði hon alla orsök til, men hvat siggja vit í dag. Henda sama Karin er 18. tinglimurin í nýggju fólka flokks samgonguni. Og var tað ikki hin andbráð tingformaðurin av Økrum, sum sama summar, á somu síðu sum Karin, avnottaði Fólka flokkin og allar gerningar hans. Tingformaðurin var sum altíð ivaleysur, tá hann kunngjórði, at eitt mark var fyrri øllum, politiskt samstarv við ein flokk, sum læt seg stýra av einum mannajagstrara sum Óla Breckmann, kom ikki uppá tal. Forrestin er tað ikki hesin sami Hergeir Nielsen, av hvørs ávum Óla Breckmann gongur við einum fongsulsdomi fyrri politiskan óndskap. Og hvat siggja vit so, ja, meðan Óla Breckmann situr og smirist í tingsalium vølgjort verk,

situr Hergeir Nielsen í tingsins formansstóli og trúnar uppi yvir verki Óla, fólka flokks samgonguni.

Kollveltingin elur síni egnu børn

Ja, hvør skuldi hugsað fyrri hálvum ári síðani, at Hergeir saman við Jóngerð Purkhús av Velbastað, skuldi verða dyggastu stuðlar hjá Signari og Finnbuga fyrri at geva Tjóðveldisflokkinn upp til Fólka flokkinn.

Og Jóngerð neyðardýrði, ei vardi tað hana, meðan hon so hugaliga hjálpti Finnbuga at kvetta øll tjóðveldisbond til Javnaðarflokkinn, at kollveltingin so skjótt át síni egnu, og hon bleiv tað fyrsta offrið.

Hvat so meðni við tí lærdi og skilagoða søgumanninum Hans Jákup Debess, hann má for ólukkann hava reinar hendur, ella var politiskt naivur, og ventaði at sleppa uppi part, at sleppa inn í hitan. Tað er nógv, sum tyðir uppá, at hann ikki varnaðist at kokkarnir báðir, Signar og Finnbugi, høvdu sett ta stóru grytuna útá, og at hann ikki vaknaði, fyrr enn hann lá og spaklaði undir liðini á Jóngerð. Hvi skuldi Hans Jakku annars bitið høvðið av allari skomm, og hvi át hann alla óhumskuna í seg, sum Óli og Dagblaðið í mong ár hava hunddálkað hann við, tá hann færdi seg fram sum kulturelt tjóðskaparligt alibi og «selskapspapagoya» í uppblástu 1888-veitslu Fólka flokksins. Ju, tað sluppu vit eisini at uppliva, Hans Jacob Debess sum tjóðskaparalibi, hjá tí harkaliði, sum hann sjálvur nú í mong ár hevur skirt sum svartasta aftur-

hald og ramastu sambandsmenn. Her sat hesin vrakaði rektarin so fittur millum teir báðar Jógvan og Dánjal Paula, millum teir, sum áttu sín stóra lut í tí frama «berufsverboðinum» móti Hans Jacobi sjálvum, millum teirra, sum tagdu og moralskt stuðlaðu, tá Óli Breckmann og Dagblaðið nýttu falsað skjól fyrri at reka starvsfelaga hjá Hans Jacob úr starvi. Einasti munur millum Jógvan og Dánjal Paula er, at Dánjal Pauli er uppsagdi fylgisveinur Óla, meðan Jógvan ikki er tað enn.

Petur ella Signar

Nú eru vit komin til Petur Reinert. Hvat við honum. Har var valið sera einfalt. Petur er ongin unglingi longur. Skal hann sleppa einaferð afturat inn um tingsins gátt, verður hann at akta Signar Hansen og minnst á tað, sum vinnenn hansara plagdu at siga, Petur gamli, minst tí titt jørdiska og maritima góðs, og hugsa bara um hvussu ringt tað er ongan goðan at eiga í Nesinum. Nei, hjá Peturi var valið lætt. Hann fer óivað at roynast sum dyggur stuðul hjá fólka flokks samgonguni.

Og nú eru bara Heini og Jógvan Durhuus eftir av tinglimum. Hjá teimum var onki val, serliga hjá Jógvani, har var bara at tuga og takka, sum hjá so mongum øðrum tjóðveldisfólki. Kollveltingin hjá Signari og Finnbuga var fullfærd, og øll skilafolk vita, at tað strá, ið ikki byggir seg undan viadnum, verður stókt av.

Tey progressivu

Nú fara vit at koma til

hina, til tey, ið arbeiða fyrri Tjóðveldisflokkinn uttan tinggátt, tey progressivu, tey intellektuella, tey kulturradikalu, tey sum onga talu enda, uttan við hattiðarligari rødd boða frá at í «hjortum okkara býr frælsi». Hvussu hava tey borið seg at, at sodna henda politiska rættin, ið høvuðskokkarnir, Óli og Finnbugi, hava borðreitt! Vit kunnu taka sum dømi ein av teimum meira kendu uttantainga stríðsmanninum hjá Tjóðveldisflokkinum, vit kunnu taka «ta ringu samvitskuna» hjá supernaturalistinum, sum halda at Føroyar eru heimsins nalvi, humanistin og skulamannin Paula Nielsen, í ótroyttiliga hevur gjørt vart við í háfloygdum og skaldabornum blaðgreinum, at Fólka flokkurin og Dagblaðið eru amboð og málagn fyrri menniskjansligum og tjóðskaparligum ófrælsi, fyrri rasistiskum londum og einaveldisstjórnum. Hóast hesar almennu atfinningar móti Fólka flokkinum, hava vit sæð Paula Nielsen sum ein av høvuðsmanninum í tí marghættliga leiki, ið at enda læt Tjóðveldisflokkinn smoyggja sær inn um dynnar til Fólka flokkinn.

Nei, onki er tað lógið at spurt verður: Gud viti hvussu linsurnar eita, ið Pauli hevur fingið fyrri sín frumburðarætt.

Øll tuga og tyggja

Tingmanningin tigur, uttantaingafólkið tigur, øll tuga og tyggja, meðan Signar og Finnbugi bryggja, og tann steinora sjálfstýrskumpassin hjá Lassa melur í klingur, og Óla'sa Jógvan solar sær í logmansvirðingini, meðan

tann kristiligi vaktarmaðurin, Tordur, ansar eftir moralinum.

Her skal í stuttum verða givið eitt boð uppá, hvussu tað kundi bera til, at Tjóðveldisflokkurin fekk sopið henda lagna greyt. Tí eitt stendur rimmarfast. Tjóðveldisfólka flokksmenninir Hergeir Nielsen, Signar Hansen og Finnbugi Isaksen hava framt eitt politiskt bragd, og sýnt eitt politiskt handalag, sum er heilt sjáldsamt í føroyskum politikki. Teir hava bundið niður og jarðlagt «tjóðveldissosialistarnar», teir hava málabundið tjóðveldisfólk í Tjóðveldisflokkinum. Hetta hava teir megnað, hóast tað, at lögtingsvalið styrkti støðuna hjá tjóðveldisfólki, sum mótvægis fólka flokks tjóðveldisfólki. Finnbugi rakk ikki upp um lögtingsgáttina, tí hann undan valinum spældi ov sterkur, ov arrogantur og ov grammur eftir at leggja saman við Fólka flokkinum. Men Finnbugi, Hergeir og Signar dugdu nakkað, sum hini ikki dugdu, ella dugdu betur, teir dugdu at telva, teir dugdu at manøvrera, og teir høvdu ein stálsettan vilja til makt. Hartil høvdu teir vindingin í ryggin. Innanborða var stóðan kaotisk, ongin leiðsla og ongin kós. Tað var ongin kunstur fyrri teir at visa tí ráðaleysa Tjóðveldisflokkinum á, at tann stóra hótanin og tann stóra bjargingin var Javnaðarflokkurin.

Javnaðarflokkurin og progressivur

Hetta var í høvuðsheitum rætt. Javnaðarflokkurin var blivin teimum ov progressivur í mentanarpoli-

tikki, í uttanríkisviðurskiptum, í sjálfstýrisviðurskiptum.

Meðan identitets- og leiðsluløysi ráddi í Tjóðveldisflokkinum, vistu Javnaðarflokkurin, at hann sat við skilagóðum og sosialt avvegaðum løysnum. Hann hevði áráði at ganga undan og hegni at røkka mennandi úrslit saman við øllum, tó mest naturliga saman við táverandi Tjóðveldisflokkinum, ja, eisini saman við Fólka flokkinum, líka til tann mannavondi og fascistoidi vøngurin hjá Óla setti seg á tann flokkinn. Sum teir glogggu og pragmatisku høgrapolitikarar Hergeir, Signar og Finnbugi eru, dugdu teir eisini at siggja, at um ikki ein fest «ond uttan drál» tók um stýrivøl og setti út í kortið fyrri hetta sundurliðaða og skinkluta far, ið flokkurin var vorðin, var vandi fyrri, at hann kollsigdi millum grønu og politiskt fruktaðu oyggjarnar á frælsisjættandi kós Javnaðarflokksins ella livsnoktandi, myrku ófrættakendu skerini í kjalarvørrí Fólka flokksins. Teir valdu at snara á stýriborð, og har verður henda fyrr so stolta skúta at hvørva í tí kolavørtu fólka flokksniðuni.

Samsiglingin við Óla

So kunnu vit spyrja hvussu í allari víðu verð eru Hergeir, Signar og Finnbugi slopnir undan myttarii, tá teir valdu hesa kós. Ein partur av svarinum liggur í tí mynd, teir hava málað av Javn-

